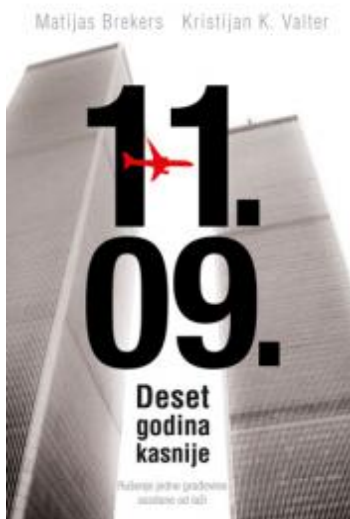

Приказ књиге: Матијас Брекерс, Кристијан К. Валтер *11.09 - Десет година касније – рушење једне грађевине саздане од лажи*, “Лагуна”, Београд, 2012.

“До данас...ниједно независно тело, ниједан независни суд није, полазећи од наводних или чињеничких доказа, у поступку заснованом на принципима правне државе, утврдио ко је заправо одговоран за нападе извршене 11. септембра...Зато би требало, у сваком случају, хитно, полазећи од основних начела правне државе, утврдити да ли је званична верзија завере...која се јавности нуди као истинита, стварно истинита верзија.”

Дитер Дајзерот, судија Савезног управног суда Немачке од 2001. и експерт за међународно управно и уставно право

“Запањена сам да осим нас нико, укључујући и медије није поставио ова питања.” □ Моник а Габријел, удовица

Више од две и по милијарде људи гледало је тог кобног јутра 11. 9. 2001. године директан пренос ужасне трагедије, удар путничких авиона у две зграде Светског трговинског центра. Шок који је затим уследио широм целог света немогуће је описати речима, а недуго затим уследио је нови шок. Путнички авион је ударио у центар америчке војне моћи, сам Пентагон. Незамисливо се догодило, неко је директно напао Сједињене Америчке Државе и њене грађане. Символи западног “слободног света и

Једанаести септембар - терористички акт или Перл Харбур 21. века

Пише: Владимир Јевтић
понедељак, 10 септембар 2012 23:29

демократије” су били мета терористичких напада. По аутоматизму, осмишљен је сценарио по коме је деветнаест радикалних исламиста, чланова најозоглашеније терористичке организације Ал-Каида, по директном налогу светског терористе број један Осаме Бин Ладена, отело четири америчка путничка авиона од којих су два ударила, усред радног дана, у северну и јужну кулу Светског трговинског центра које су се недуго затим запалиле и урушиле као куле од карата. При томе је уништен и још један нижи небодер који сви лако заборављају. Трећи авион је пао на срце војне моћи САД, моћни Пентагон. Четврти авион се из непознатих разлога срушио на једну ливаду у Пенсилванији. У овој трагедији страдало је преко три хиљаде људи и овај чин је послужио да се директно анатемисе Ал-Каида и њен наводни вођа Осам Бин Ладен. Ово је био сигнал да се америчка војна машинерија пробуди и да крене у одмазду и глобални рат против тероризма. Овај рат укључио је све америчке савезнике у НАТО пакту и представљао је прекретницу у међународној политици. Укратко, свет после 11. септембра више није био исти. САД су са савезницима извршиле инвазију на Ирак и на Авганистан, која још увек траје једанаест година након напада, и која је узроковала више од милион цивилних жртава. Иако је Осам Бин Ладен наводно убијен, светски рат против тероризма и Ал-Каиде се и даље наставља.

Све ово делује као савршено изрежирани филм са главним негативцима и позитивним момцима који се боре за правду и мир у свету. Једино што је сценарио по коме је режиран поменути филм препун недоследности, некохерентности, неистина, лажи и обмана. То је разлог зашто су двојица немачких аутора написала једну савршену књигу која управо руши једну грађевину саздану од лажи. Њени аутори Матијас Брекерс, уредник дневних новина, колумниста и писац бројних књига које су посвећене 11. септембру међу којима је *Завере, теорије завере и тајне догађаја 11. септембра* која је објављена 2002. год. и која је постала међународни бестселер, као и Кристијан К. Валтер, новинар који пише за бројне медије и аутор неколико објављених публикација о 11. септембру међу којима издвајамо

Пише: Владимир Јевтић
понедељак, 10 септембар 2012 23:29

---

119 питања о 11. септембру,
која је објављена 2003. и
Пресудан дан
која је објављена 2004.

Поменути аутори написали су 2011. године књигу *11.09. Десет година касније – рушење једне грађевине саздане од лажи* у којој се на систематски начин обелодањује једна велика теорија завере. Писци су са вештином која се граничи са уметношћу на светлост дана изнели све недоследности званичног извештаја Комисије за 11. септембар и све, практично немогуће ситуације, које су стајале пред “терористима” који су “отели” четири авиона и на тај начин у потпуности нарушили комплетан систем одбране ваздушног простора САД над најважнијим стратешким циљевима, Вашингтоном и Њујорком. Аутори су преокренули смисао интерпретације 11. септембра. Званичну верзију су назвали теоријом завере а оно што је у јавности познато као “теорија завере” да иза напада стоје ЦИА и администрација Џорџа Буша заправо су представили као право објашњење догађаја. И заиста када се узму у обзир сви докази, које су аутори ове величанствене књиге, која разбија све илузије, понудили, једино објашњење догађаја тог кобног преподнева гласи да је терористима неко помагао, неко ко је на највишем положају у администрацији, бивши министар одбране Доналд Рамсфелд и председник најмоћније силе света његово “величанство” Џорџ Буш лично уз обилату помоћ Америчке обавештајне агенције, Пакистанске обавештајне агенције ИСИ, која блиско сарађује са првопоменутом службом и наравно уз помоћ израелског Мосада. Наравно, никако не смемо да из вида испустимо и тадашњег потпредседника Дика Чејнија који је своју улогу савршено одиграо.

Када се узму у обзир сви докази, које ћемо ускоро представити, званична верзија делује као немогућа маштарија која је послужила за испирање мозга људи широм западног света путем масовних медија и као повод да америчка војна машинерија крене у наводни

Пише: Владимир Јевтић
понедељак, 10 септембар 2012 23:29

рат против тероризма који ће, показаће се, трајати дуже од деценије и који ће по ужасном, милионском броју цивилних жртава обележити почетак прве деценије 21. века. На крају овог приказа ми ћемо као и аутори да наведемо прави разлог за читаву ову лажну конструкцију. А сада следе само неки од многобројних доказа које су аутори навели и који говоре у прилог тези да је званична верзија по којој су деветнаест терориста по налогу озлоглашеног Осаме Бин Ладена отели авионе и напали само срце Америке једна велика обмана јавности и илузија која служи само једној сврси, а то је оправдање за ратове.

У децембру 2001. године неколико сенатора је предложило оснивање једне званичне и независне комисије која би истражила околности које су довеле до трагичних догађаја 11. септембра у коме је животе изгубило више од 3 000 људи, али су наишли на оштро противљење Бушове администрације. Потпредседник Дик Чејни је шефу демократа у Конгресу Тому Дешлију изјавио следеће: Таква истрага представљала би “врло опасно скретање са правог пута оних који данас на првој линији фронта раде на нашем узвраћању... Имамо пуне руке посла” (стр. 34). Међутим 20. септембра 2002. године Буш ипак невољно саставља комисију и то под притиском јавности и породица жртава. Буш је показао где почивају стварни приоритети америчке спољне политике када је истог дана Конгресу предао документ “Национална стратегија безбедности Сједињених Држава” у коме су принципи на којима је почивала америчка спољна политика и који су важили у последњих педесет година промењени у доктрину “превентивног рата” (стр. 34). Као шеф комисије најпре је предложен Хенри Кисинџер који је “оркестрирао крвави пуч у Чилеу и убиство председника Салвадора Аљендеа” (стр. 35). Али Кисинџер је одбио да обелодани имена људи који користе услуге његове консултантске фирме што је био услов за председавање комисијом. Осим тога, када је био суочен са питањем Лори Ван Ојкен, која је изгубила мужа у СТЦ-у, Кисинџер је показао видно узбуђење. “Морам Вас питати: да ли имате клијенте из Саудијске Арабије? Имате ли неког клијента који се зове Бин Ладен?” У сали је завладала мртва тишина. Кисинџер, који је управо себи сипао кафу, био је видно престрашен Лориним питањем, па је преврнуо шољу и њен садржај просуо на сто. Тог часа чинило се да ће изгубити равнотежу и пасти на под.” (стр. 35) [\[1\]](#) Кисинџер је већ следећег јутра послао факс у Белу кућу у коме се одриче свог положаја.

Уместо поменутог Хенрија Кисинџера за председника комисије је постављен бивши републикански гувернер Њу Џерсија Томас Кин, а за потпредседника комисије постављен је Ли Х. Хамилтон. Занимљиво је то да је Хамилтон лични пријатељ потпредседника Чејнија и министра одбране Рамсфелда а од десет других чланова комисије њих девет је било у блиској вези са авио-индустријом и индустријом наоружања (!) (стр. 36). Ово нам на прави начин осликава у којој мери је комисија заправо била

Пише: Владимир Јевтић
понедељак, 10 септембар 2012 23:29

“независна” и “самостална”. Уз све то као извршни директор и оперативни шеф истраге постављен је Филип Зеликов, колега и сарадник саветнице за националну безбедност Кондолизе Рајс. Буш је донео одлуку да буџет истраге износи три милиона долара(!) док је одбор за истраживање афере Клинтон-Левински добио 38 милиона долара. Након бројних протеста Бела кућа је у марту 2003. год. своту ипак подигла на петнаест милиона долара (стр. 37) [\[2\]](#) .

Комисија је званични извештај поднела у јулу 2004. год.” У овом тренутку, чланови комисије и тим за откривање истине који је одредио извршни директор Филип Зеликов, коначно су започели са радом– не знајући да су њихови напори узалудни јер је сценарио њиховог завршног извештаја у ствари већ био написан; и да је Филип Зеликов његов аутор. Детаљан нацрт у коме је он већ у марту 2003. утврдио шта ће извештај о 11. септембру садржати а шта неће, по савету Кина и Хамилтона скриван је од других чланова комисије и свих сарадника.” (стр. 37) [\[3\]](#) .

“Област академске стручности професора Зеликова, по његовим речима, односи се на стварање и одржавање “јавних митова” или “јавних претпоставки” – дефинисаних као “вера”- које се прихватају као истините (мада се то не зна засигурно) и преко којих стичемо свест о повезаности са утицајном политичком јавношћу. У свом академском раду он се специјализовао за оно што се назива “ударање жига” или обликовање догађаја” који добијају “трансцендентну” улогу и који стога своју снагу задржавају и кад нестане генерација која их је доживела. Он тврди да “приповедачка снага историје лежи у начину на који читаоци успостављају однос према деловању појединих личности. Ако читалац није у стању да успостави везу са њиховим животом, онда га историја највероватније уопште неће дотаћи”.(стр. 40) [\[4\]](#) . Интересантно је да Филип Зеликов већ 1999. описује могућност терористичког напада у својој књизи коју је писао заједно са бившим директором ЦИА, Џоном Дојчом. Књига носи наслов *Катастрофични тероризам: елементи националне политике.*

Он је у овој књизи предвидео оно што ће се десити две године касније (стр. 41). Можемо слободно рећи да је Зеликов био мозак 11. септембра. Зеликов прави скицу завршног извештаја и пре почетка истраге. Осим тога Зеликов формулише Бушову доктрину превентивног удара која је послужила као изговор за рат у Ираку.” Заједно са Ричардом Чејнијем, Доналдом Рамсфелдом, Полом Волфовицем и Кондолизом Рајс, он је ширио гласине о Садамовом оружју за масовно уништавање и његовој повезаности са 11. септембром као веродостојним чињеницама” (стр. 43-44).

Једанаести септембар - терористички акт или Перл Харбур 21. века

Пише: Владимир Јевтић
понедељак, 10 септембар 2012 23:29

<http://www.dakens.com>